

Davul Meselesi

– V.AliKızıltepe · 13 Haziran 2017

DAVUL MESELESİ -Yahu bu kadar zorlanıyorsan tutma şu orucu!

-Ne zorlanması ya! Oruç nedir, ben istesem senenin yarısını oruçlu geçiririm.

-E sabahtan beri ya çocuklara çatıyorsun ya bana.

-Oruçtan değil o. Gerginliğim oruçtan değil. Uykumu alamıyorum ben!

-Yat uyu elinden alan mı var?

-Demesi kolay, akşam sekizde orucu aç, yemeğe sigaraya çaya yüklen. On bir, on ikide yatağa gir. Tövbe tutmuyor uyku. Tam uykuya geçecem bu defa başlıyor Güm! Güm! Güm!

-Töbee! Dedi kadın. Yatak odasına doğru yöneldi. Adam kapattı televizyonu. Vestiyere yöneldi. Montunu aldı. Balkona çıktı. Yağış yoktu ama hava buz gibiydi yine. Attı elini cebine. Çıkardı sigarasını. Bir daha baktı merede. Bırakma düşüncesi şöyle bir dolaştı yine aklında. Her zamanki gibi başka bahara erteleyip yaktı sigarasını.

Derin derin çekti içine. Titreye titreye içmekle de hiç zevki çıkmıyordu meredin. Birkaç nefes daha çekip fırlattı balkondan aşağı. Diğer balkonlardan gören var mı diye kontrol ettikten sonra girdi yeniden içeri. Lavaboya geçti. Tıraşını oldu. Aynada kendini süzdü. 1.60'lık kısa boyuna orantısız irice yüzü, kalınca bıyıkları ve çizgili pijaması içinde güzel adamdı vesselam.

Yatağa girmeden son bir kez saatine baktı. Yine on ikiyi bulmuştu. İki saat sonra sahur başlayacaktı. Sahurda kalkacak bir şeyler yiyip yatacak, sonra sabah 07.00'de tekrar kalkıp işe gidecekti. Daha bir stres bindi üstüne.

Yatağa girdi. Bir sağa bir sola. Hayır, uyku tutmuyordu. Ama uyuması gerekiyordu. Uyumaya çalıştıkça gerildi. Gerildikçe uykusu kaçtı.

Epeyi bir süre geçmişti. Bir sağa bir sola. Yok... Yok. Güzel şeyler düşündü. Kendini rahatlatmaya çalıştı. Artık iyice kendinden geçmişti. Vücudu uykuyla mücadeleye yenik düşmek üzereydi... Hafif hafif gevşedi. Gevşedi. Gitti akli. Gitti yüreği...

Tam da o anda;

- Güm! Güm! Güm! Kafasına inen yumruk misali fal taşı gibi açıldı gözleri. Tavana baktı anlamsız.

Kapattı yeniden gözlerini. Sıkı sıkı yumdu. Davulcu tüm şiddeti ile tokmağını deriye indirmeye devam ediyordu.

- Güm! Güm! Gümbede güm!

Hınçla kalktı yatağından. Oturdu karyolanın üstüne. Ani hareketine eşi de uyandı.

-Ne oldu bey hayırdır?

-Nolacak duymuyor musun davulu.

-E noolmuş Ramazan davulu işte.

-Yahu çalar saat icat olunmuş, hepimizin cep telefonunda alarmlar var, insanı istediği saatte uyandırması için. Hatta isteyen davul sesini uyandırma melodisi yapar, onunla uyanır.

-E adam gelenektir. Ramazan adetidir. Sen mi değiştirecen?

-Gelenek diye görenek diye isteyen istemeyen, yaşlısı, bebeği, hastası tüm insanların kafasının dibinde davul çalmanın mantığı ne?

Kalktı kadın da oturdu.

-Yahu yat hele biraz daha. Aldırma. Bak dayanamıyorsan tutma şu orucu.

-Öf. Oruçla ilgisi yok. Gidip şimdi şu davulcuya bir iki laf edecem.

-Sen delirdin mi adam! Bu gün davula karşı olan yarın ezana karşı olur derler. Valla taşa tutar el alem bizi.

Başını iki yana salladı adam. Yeniden uzandı yatağa. Kadın da uzandı yeniden. Döndü sırtını. Kaldığı yerden devam etti uykusuna. Adam yorganı çekti kafasına kadar. Sıkı sıkı yumdu gözlerini. Üç beş dakika öylece kaldı. Uzaktan gelen davul sesi git gide yaklaşmaya başladı. Öyle ki sanki evin içinde çalışıyordu. Sıçrayıverdi yerinden. Pencereye yaklaştı. Açtı perdeyi. Davulcu düpedüz gelmiş apartmanın önünde çalışıyordu. Kalkıverdi hisimla. Alelacele montunu taktı sırtına. Kapıyı açıp üçer beşer indi merdivenlerden. İki kolunu açtı şöyle bir. Öfkeyle davulcuya doğru yaklaştı.

Yaklaştı yaklaştı. Sesinin en kalın tonunu ayarlayıp;

-Davulcuu! Diye bağırdı. Davulcu sırtını döndü. Tok sesi ile;

-Buyur birader.

Adam en az iki metre boyunda vardı. Kilosu 120'den aşağı değildi hani. Üzerinde yelek, alttaki oduncu gömleğinin üstten iki düğmesi açık, göğüs kılları dışarı taşıyor. Pala bıyığı, elinde iri davul tokmağı... Yüzünü kırıştırdı. Birbirinden hayli uzak iki elini usulca beline yaklaştırdı. Elini montunun cebine attı. Parmaklarının ucuna sigara dokundu. Çıkardı sigarasını.

-Ateşin var mı?

-Var. Dedi davulcu. Bir de davulcuya ikram etti. Yaktılar karşılıklı. Usul adımlarla evinin yolunu tuttu. Teker teker çıktı merdivenleri. Evine girdi. Yatağına yattı. Üstünü örttü.

Davul çalmaya devam ediyordu.

Farkında olmadan ayak parmakları ile davulun sesine ritim tuttuğunu fark etti. Hatta bir an, içinden kalkıp davulun sesiyle oynamak geldi.

-Noluyor bana! Dedi kendi kendine.

Oynatmaktan korktu...

Oynamaktan vazgeçti...

"Tek Kişilik Ranza-Gordios Yayınları-2015"